

дрѣжяль дѣте-то си затворено у стаѣ, доклѣ да наягкнѣть добрѣ очи-ты му, та да гядять добрѣ?

Чловѣкъ ако не пыта и не ся опытва, той ничто не може да испече. И въ прѣдставленія-та чловѣкъ отъ тѣмни-ты достига до ясны-ты, отъ тѣхъ камъ съврѣшенны-ты, камъ естественны-ты и врѣхестественны-ты. Опытъ на очи, че хора, на които разумъ-тъ въ дѣтинство-то имъ не е былъ буденъ и храненъ съ врѣхестественны прѣдмѣты, остаятъ и въ зрѣлый си възраст тѣпи за другый свѣтъ, за духовный свѣтъ. Има хора, които казвать: „знаѣ, слушаѣ съмъ и челъ съмъ, че вѣра-та спасява чловѣка. И азъ быхъ вѣрвалъ, нѣ не ми ся може, не ми ся подава. Изгубихъ си младость-тъ залудо! огрѣшихъ ми душѣ родителе-ти и учителе-ти ми, които въ дѣтинство-то ми не мя научихъ, както трѣбува, на вѣрѣ.“ Злочесты сѣ тыя хора, които сѣ принѣждены така да говорятъ, а такыва на дневне врѣмя има доста и то сѣ тѣя, които въ дѣтинство-то си не чюли ничто за вѣрѣ и нѣравственность, за Бога и за душѣ-тъ си.

Чловѣкъ отъ малѣкъ, ако ся учи да гяда надалечъ, то и види надалечъ, инакъ той остая кѣсоглядѣ. Така быва и съ разума; така можемъ си и растѣлува, зачто оныя, които не сѣ учени, или божемъ не сѣ намазани колкогодѣ съ наречи-просвѣщеніе, а въ дѣтинство-то си были въспитани благочестиво, ставать хора, които вѣрвать пѣдобрѣ и назирать пѣясно и врѣхестественны прѣдмѣты, а не оныя млады гражданчета, които като поучили въ училище и прочели нѣчто помыслили ся за нѣчто голѣмо, та искать да ся хвалять и надувать като многоучени, просвѣтени, цивилизовани.